

paa dette Punkt. — Udvalgets anden Indstilling angaaer Overdragelsen af de administrative Forretninger angaaende Demarcations-sagen, som nu ligge under Krigsministeriet, til et civilt Ministerium. Under de tidligere Forhandlinger saavel i Udvalget som ogsaa her i Salen har det været udtalt, at hele Indbegrebet af Forretningerne angaaende Fæstningsterminet snarest muligt burde overgaae fra Krigsministeriet til Civilbestyrelsen, og en naturlig Grændse herfor vil være givet ved den sidste Dag i den Maaned, da Overleveringen til Kommunen skal skee i Overensstemmelse med Contracten. Indstillingen under Nr. 2 gaaer altsaa kun ud paa at opfordre Regjeringen til at foretage det, der gjentagne Gange her i Thinget er blevet udtalt som noget Unsikkert. — De to Indstillinger under Nr. 3 og 4 angaae private Andragender, og deres tilstrækkelige Motivering vil findes i Betænkningen. Jeg skal kun tilføie med Hensyn til Indstillingen under Nr. 3, at Udvalget, efterat det har afgivet sin Betænkning, af Krigsministeriet er blevet underrettet om, at der er foregaaet nogen Forandring i Stillingen med Hensyn til den Andrage, som her er nævnt, nemlig Flerens Dødsbo. Den Bygning, for hvilken der her nærmest var Tale om, at der skulde tilstaaes en Flytningsgodtgørelse, er nemlig omtrent i Midten af Mai — det er ikke Udvalget bekendt, om det er skeet før eller efter, at dets Betænkning er afgiven, men det er ialfald skeet saa seent, at Udvalget ikke kunde vide det dengang — borttagen ifølge en tvungende Foranstaltning, og der er derefter opstaaet en Rets-sag mellem Ministeriet og de Paagjældende. Disse Tildragelser, som ere indtrufne ialfald efter at Udvalgets Betænkning er affattet, har Udvalget saaledes ikke kunnet tage i Betragtning ved Indstillingen, men det forbeholder sig mellem Sagens 1ste og 2den Behandling at tage under Overveelse, om der paa dette Punkt er nogen Anledning for Udvalget til at gjøre nogen Forandring i Forslaget. — Med disse Bemærkninger og i det Hele taget i Henhold til, hvad der foreligger i Betænkningen, tillader jeg mig paa Udvalgets Vegne at anbefale de tre Forslag, som findes under Nr. 2, 3 og 4, afventende, hvad der iøvrigt maatte

fremkomme i denne Sag, inden jeg videre tager Ordet.

Krigsministeren: Jeg skal med Hensyn til de Ytringer, hvormed den ærede Ordfører omtalte den idag paa de ærede Medlemmers Pladser omdeelte samlede Fremstilling af Gæfthederne ved Gjennemførelsen af Loven af 6te Juli 1867, tillade mig den Bemærkning, at dette lille Skrift er i Krigsministeriet modtaget imorges tidlig fra Trykkeriet, og, saasnart det var modtaget, blev det tilsendt Thingets høitærede Formand til Omdeling blandt Thingets Medlemmer. — Hvad selve Sagen angaaer, da behøver jeg jo ikke at fremhæve for det høie Thing, at jeg som Krigsminister ikke directe har haft Noget med Gjennemførelsen af Loven af 6te Juli 1867 at gjøre; min Deeltagelse i Gjennemførelsen af denne Lov knytter sig til min tidligere Stilling som Indenrigsminister og som Medlem af Ministeriet. Det er jo imidlertid ganske naturligt, at jeg, da jeg overtog Krigsministeriet, og da denne Sag forelaa til Behandling i Rigsdagen, søgte at gjøre mig bekendt med den hele stedfundne Gjennemførelse af denne Lov og at danne mig en saavidt mulig klar Anskuelse af, hvorledes den var skeet Fyldest, og jeg skal da udtale, at jeg i alt Væsentligt er enig i, hvad der er foretaget af min Forgænger i Krigsministeriet. Jeg troer, at Gjennemførelsen af Loven har været overensstemmende med Lovens Aand og Bogstav. Det kommer jo an paa, hvorledes man vil betragte Loven. Der har været forskjellige Meninger om dens Hensigtsmæssighed og retslige Begrundelse, og naar man har troet, at den ikke burde være udkommen i den Form, hvori den er udkommen, saa faaer man jo et ganske andet Blik paa Sagen. Derom kan der nu imidlertid ikke være Tale; Loven er endeligt vedtaget, og det er enhver Regjerings som enhver Mandts Pligt at stræbe efter, at den bliver gennemført fuldstændigt og i Overensstemmelse med dens Bud. Jeg vilde saaledes, dersom det var faldet i min Lod at gjøre det, vistnok være gaaet frem omtrent, ja jeg kan sige næsten ganske paa samme Maade, som skeet er af min Forgænger.